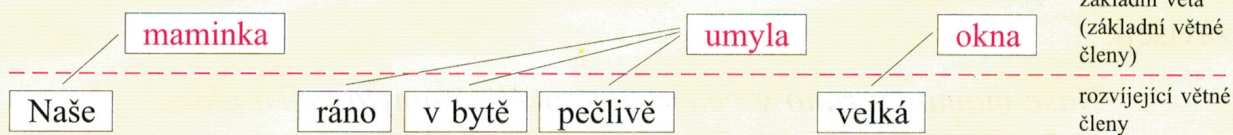

Základní větné členy

Uspořádání věty si znázorníme tak, že větu rozstříháme na jednotlivá slova a ta budeme umísťovat na řádky:

Slova, která k sobě patří podle významu, tvoří vždy dvojici, ve které je jeden **člen nadřazený** a jeden **člen podřízený**. Takovým dvojicím říkáme **skladební dvojice**.

jaká maminka?	naše maminka
kdy umyla maminka okna?	umyla (je) ráno
kde umyla maminka okna?	umyla (je) v bytě
jak maminka umyla okna?	umyla (je) pečlivě
jaká okna maminka umyla?	velká okna

I základní větu, která nám posloužila jako příklad, je možné rozložit na dvojice:

maminka umyla okna

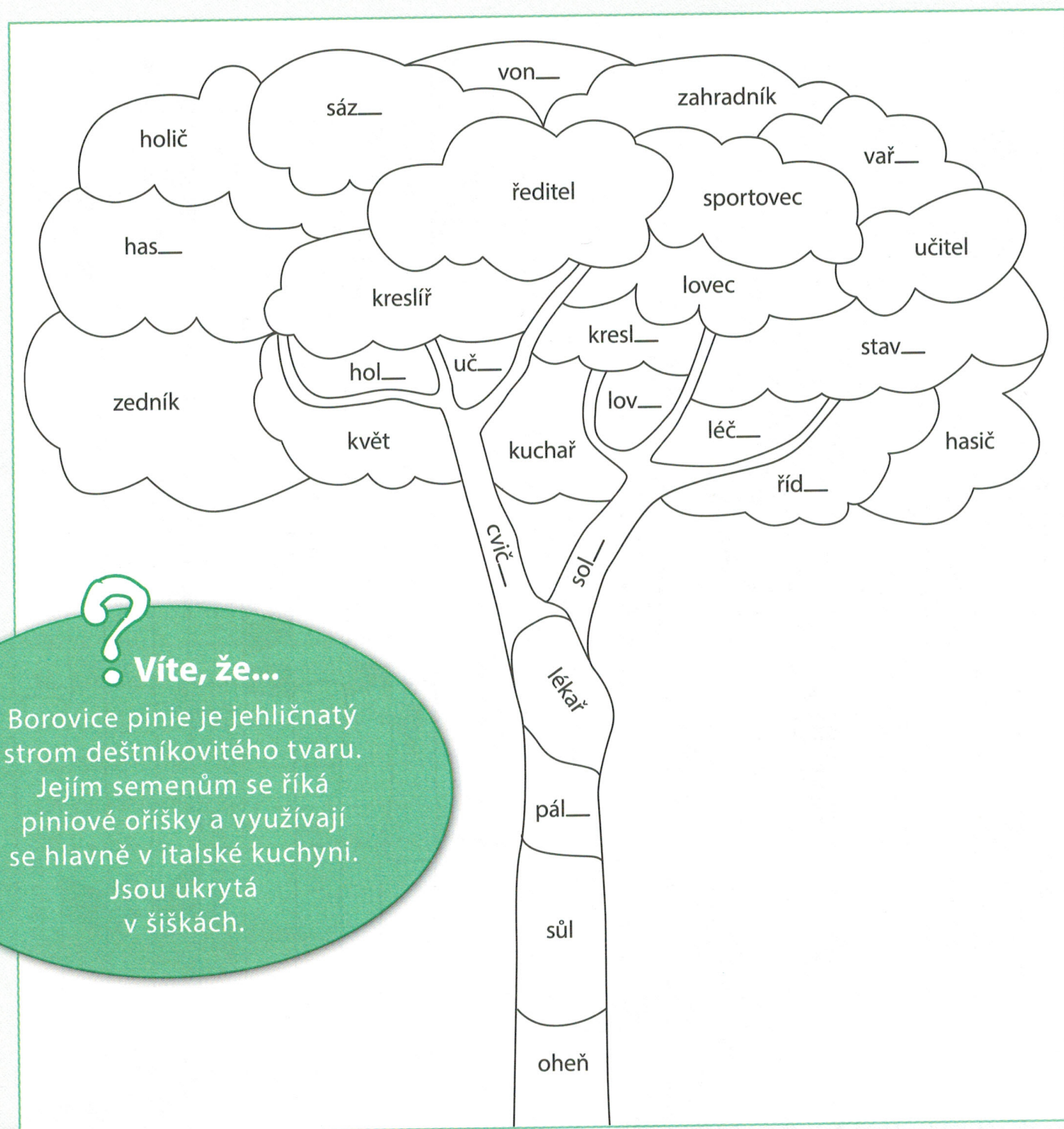
Jsou to ale jen pomocné jednotky, ukazující, že i základová věta je uspořádaná. To, že přísudek (umyla) se objevuje v obou dvojicích, svědčí o tom, že tato tři slova nemůžeme od sebe odtrhnout a že větu tvoří jen tehdy, když jsou všechna pohromadě.

14 Dopln základní věty o rozvíjející větné členy. Spoj dvojice, které k sobě patří.

Alena utřela prach

Jirka vyluxoval pokoj

Janička umyla panenku

3. Zakroužkuj v tabulce, čo platí pre tieto slovesa:

osoba:	1.	2.	3.
číslo:	jednotné	množné	
způsob:	oznamovací	podmiňovací	rozkazovací
čas:	minulý	přítomný	budoucí